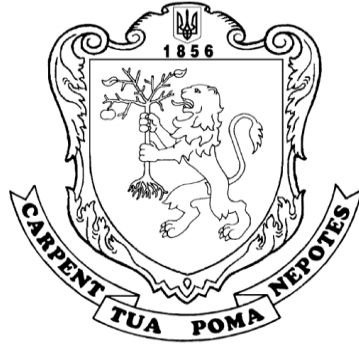

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Факультет агротехнологій та екології
Кафедра екології

СИЛАБУС
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЕКООСВІТА»

для студентів, що навчаються за ОПП «Екологія»
спеціальності 101 «Екологія»
РВО «Бакалавр»

Львів 2023

АНОТАЦІЯ КУРСУ

У межах зазначеного курсу здобувачі вищої освіти формують загальні та спеціальні (фахові) компетентності, а саме формують знання та навички фундаментальних екологічних знань, які повинні стати базою для розвитку нового екологічного мислення й свідомості, культури взаємовідносин суспільства і природи.

Програма навчальної дисципліни складається з таких розділів:

1. Теоретичні основи «Екологічної освіти».
2. Теоретико-практичний потенціал «Екологічної освіти».

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Екоосвіта та виховання спрямовані на формування екокультури, мислення та поведінки людини в усій багатогранності її стосунків з довкіллям.

Метою викладання навчальної дисципліни «Екоосвіта» є набуття студентами знань та практичних навичок для формування в них екологічного світогляду, екокультури, мислення та поведінки в усій багатогранності їхніх стосунків з довкіллям.

Основним завданням вивчення дисципліни є набуття студентом наступних компетентностей:

1. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
2. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).
3. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
4. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
5. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
6. Здатність до критичного осмислення основних теорій, методів та принципів природничих наук.
7. Здатність інформувати громадськість про стан екологічної безпеки та збалансованого природокористування.

Програмні результати навчання:

1. Формулювати основні екологічні закони, правила та принципи охорони довкілля та природокористування
2. Уміти проводити пошук інформації з використанням відповідних джерел для прийняття обґрунтованих рішень.
3. Демонструвати навички оцінювання непередбачуваних екологічних проблем і обдуманого вибору шляхів їх вирішення.
4. Уміти пояснювати соціальні, економічні та політичні наслідки впровадження екологічних проектів
5. Брати участь у розробці проектів і практичних рекомендацій щодо збереження довкілля із залученням громадськості.
6. Розуміти і реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності вільного демократичного суспільства, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
7. Зберігати та примножувати досягнення і цінності суспільства на основі розуміння місця предметної області у загальній системі знань, використовувати різні види та форми рухової активності для ведення здорового способу життя.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни (зміст)

Розділ 1.

1. Екологічна освіта та культура, як стратегія гармонійного розвитку суспільства і природи.
2. Концепція переходу України до гармонійного (стійкого або сталого,) екологічно безпечного розвитку.
3. Мета, завдання й основні структурні положення екологічної освіти.
4. Методологічні основи екологічної освіти і культури.
5. Концепція екологічної освіти України.
6. Формальна екологічна освіта.
7. Форми і методи неформальної екологічної освіти і виховання.
8. Формування екологічного світогляду людини.

Розділ 2.

9. Розвиток екологічного світогляду як шлях формування засад нової цивілізації.
10. Екологічна культура як спосіб осмислення сприятливого способу життя.
11. Екологічна діяльність як втілення світовідношення людини.
12. Предметні та світоглядно-ціннісні засади традиційної екологічної культури.
13. Проблема відношення людини до природи в контексті національної культури.
14. Екоетичне виховання та релігії Світу.
15. Екологізація - нова парадигма сучасної політики.
16. Концепція освіти для "сталого розвитку".

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

Основними видами навчальних аудиторних занять, під час яких здобувачі вищої освіти отримують необхідні знання, є лекції, семінарські заняття, консультації.

При викладанні лекційного матеріалу передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як лекції-бесіди і лекції-візуалізації. Лекція-бесіда забезпечує безпосередній контакт викладача з аудиторією і дозволяє привернути увагу здобувачів вищої освіти до найбільш важливих питань теми лекції, визначити у процесі діалогу особливості сприйняття навчального матеріалу здобувачами вищої освіти.

Лекція-візуалізація - візуальна форма подачі лекційного матеріалу з розгорнутим або коротким коментуванням візуальних матеріалів, що переглядають технічними засобами навчання або аудіо-відеотехніки. При

проведенні семінарських занять передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як робота у малих групах або дискусія.

Здобувачі вищої освіти працюють з друкованим інформативним матеріалом або з матеріалом мережі Інтернет, виконують усні та письмові завдання (контрольні питання або тести), виступають з доповідями і презентаціями, підготовленими як індивідуальні проекти. Програмою передбачено такі проекти для формування професійної компетентності: виступ за темою індивідуального науково-дослідного завдання (або з темою самостійного вивчення дисципліни) та виступ-інформування за темами семінарських занять (у вигляді презентації або реферату).

ПЛАН ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Тема, питання що вивчаються
1.	<p>РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ «ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ»</p> <p>Тема 1. Екологічна освіта та культура, як стратегія гармонійного розвитку суспільства і природи</p> <p>Екологія як наука, як навчальна дисципліна і як проблема. Глобальні екологічні проблеми і шляхи їх вирішення. Екологічна освіта як напрям реалізації та вдосконалення екологічної політики України.</p>
2.	<p>Тема 2. Концепція переходу України до гармонійного (стійкого або сталого) екологічно безпечного розвитку</p> <p>Розвиток і вдосконалення системи екологічної освіти як один із головних шляхів переходу до гармонійного розвитку.</p> <p>Стан та стратегія формування безперервної екологічної освіти та виховання.</p> <p>Роль українських вчених у розвитку екологічної освіти і культури.</p>
3.	<p>Тема 3. Мета, завдання й основні структурні положення екологічної освіти</p> <p>Основні поняття, закони і принципи екології. Мета і завдання екологічної освіти. Принципи та компоненти екологічної освіти (екологічні знання, екологічне мислення,) Екологічна етика, екологічний і екоцентричний світогляд.</p>
4.	<p>Тема 4. Концепція екологічної освіти України</p> <p>Особливості формування концептуальних положень екологічної освіти в Україні. Зміст і структура концепції. Зміст та структура формальної і неформальної екологічної освіти. Болонський процес і екологічна освіта.</p>
5.	<p>Тема 5. Європейська система трансферу і накопичення кредитів (ЄКТС) та її роль в організації освітнього процесу</p> <p>Загальні відомості про ЄКТС та основні етапи її розробки. Мета та завдання ЄКТС . Основні поняття ЄКТС. ЄКТС як інструмент реалізації цілей Болонського процесу</p>
6	<p>Тема 6. Принципи, шляхи і засоби використання кредитів ЄКТС за побудови освітнього процесу в вищих навчальних закладах Призначення кредитів освітнім компонентам. Визначення навантаження в ЄКТС. Моніторинг призначення та присвоєння кредитів ЄКТС. Накопичення і трансфер кредитів ЄКТС</p>
7	<p>Тема 7. Суть концепції компетентнісного підходу Загальні підходи до створення та впровадження основних положень концепції компетентнісного підходу. Основні підходи до розробки освітніх програм відповідно до методології проекту Тюнінг. Основні категорії студентоцентричного навчання. Класифікація компетентностей.</p>
8	<p>Тема 8. Формальна екологічна освіта</p> <p>Рівні формальної екологічної освіти (дошкільна, шкільна, початкова, основна, повна, професійна, спеціальна, післядипломна). Критерії оцінки знань і практичних навичок. Формування мотивацій до вивчення природничих наук. Екологічні принципи підготовки спеціалістів та державних службовців.</p>

9.	<p>РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ «ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ»</p> <p>Тема 9. Форми і методи неформальної екологічної освіти і виховання</p> <p>Задачі та шляхи реалізації неформальної екологічної освіти. Комплексний характер екологічної освіти. «Зовнішні» і «внутрішні» форми екологічної освіти. Екологічна освіта, екологічні ігри, молодіжні екологічні рухи, екскурсії, табори, екологічні експозиції. Системність, популяризація та пропаганда екологічних знань. Інформаційне забезпечення.</p>
10.	<p>Тема 10. Методологічні основи екологічної освіти і культури</p> <p>Форми і методи екологічної освіти. Традиційний розподіл екологічного знання і його критерії. Міждисциплінарні дослідження. Інтер та трансдисциплінарність</p>
11.	<p>Тема 11. Формування екологічного світогляду людини</p> <p>Об'єктивність та суперечність економічних та екологічних інтересів суспільства. Змістовна багатоманітність сучасного використання поняття «екологія». Екологізація людської діяльності і мислення як стратегія цивілізованого розвитку</p>
12.	<p>Тема 12. Екологічний світогляд і культура як спосіб осмислення сприятливого способу життя</p> <p>Формування базових параметрів відношення особистості до природи. Усвідомлення і утвердження пріоритету всіх форм життя на Землі. Поняття екологічна культура. Вимоги та засади екологічної культури та виховання. Коло проблем, що належать до екологічної культури. Методологічні парадигми сучасної екологічної культури «інвайроментальність» і «людська виключність»</p>
13.	<p>Тема 13. Проблема відношення людини до природи в контексті національної культури</p> <p>Екологічна культура українського етносу, її традиційні риси та сучасний стан. Екоетичні мотиви в народних повір'ях і міфах. Екологічні рухи, товариства, їх вплив на формування екологічної культури.</p>
14.	<p>Тема 14. Екоетичне виховання та релігії Світу</p> <p>Екоетичне ставлення до природи в релігіях світу. Принцип неворожого ставлення до природи (індуїзм, джайнізм, буддизм, піфагорейзм). Антропоцентризм Нового Завіту. Традиції антропоцентризму і біоцентризму в західних наукових думках.</p>
15.	<p>Тема 15. Екологізація - нова парадигма сучасної політики</p> <p>Об'єктивність та суб'єктивність входження екологічної парадигми до сфери політики. Здобутки та прорахунки міжнародної екологічної практики. Роль міжнародних конференцій та співробітництва у формуванні нової екологічної свідомості та екологічної політики держави. Програми ЮНЕСКО, стажування за кордоном, видання спільних праць, туризм як форми міжнародного співробітництва у сфері екології. Встановлення єдиних міжнародних стандартів якості навколишнього середовища. Міжнародні конвенції «Ріо», «Ріо+5», «Ріо+10» захисту довкілля, ратифікація їх парламентом України.</p>
16.	<p>Тема 16. Концепція освіти для “сталого розвитку”.</p> <p>Випереджаюча освіта: передумови виникнення та шляхи реалізації. Методи та принципи випереджаючої освіти для сталого розвитку. Екологічний світогляд та екологічна культура у контексті реалізації принципів сталого розвитку. Шляхи формування екологічної компетентності особистості (моделі та технології). Соціокультурний зміст освіти для сталого. Моделювання європейських цінностей на засадах сталого розвитку.</p>

**ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ (СЕМІНАРСЬКИХ) ЗАНЯТЬ
З ДИСЦИПЛІНИ**

№ теми	Тема
1.	Вплив екологічної освіти та культури на стратегію гармонійного розвитку України (узагальнений аналіз етапу проблеми)
2.	Вивчення і аналіз Концепції екологічної освіти України
3.	Огляд питань з екологічної освіти, розглянутих на міжнародному рівні: Дакарський форум глобальної освіти; Всесвітній екологічний саміт в Йоганнесбурзі.
4.	Екологічна культура як спосіб осмислення сприятливого способу життя
5.	Життєдіяльність людини і екологічна культура
6.	Законодавчо-правова регуляція екологічної діяльності
7.	Актуальні напрямки створення екологічної культури суспільства
8.	Екологічний рух - форма свідомої екологічної діяльності
9.	Умови реалізації Концепції екологічної освіти
10.	Традиції української екологічної освіти
11.	Світ природи, його духовні цінності
12.	Вивчення взаємозв'язку природних умов і розвитку суспільства
13.	Оцінювання складності системи внутрішніх взаємозв'язків у природі
14.	Інноваційне природокористування
15.	Формування базових параметрів ставлення особистості до природи
16.	Освіта для демократії та громадянська освіта

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назва теми
1	Стратегічні напрями і тактичні завдання розвитку екологічної освіти
2	Зміст та структура формальної і неформальної екологічної освіти
3	Державне управління екологічною освітою
4	Екологічна криза як криза антропоцентричної свідомості
5	Парадигма «людської виключності»
6	Ексцентричний тип екологічної свідомості
11	Стратегія екологічної освіти в світі
12	Міжнародне співробітництво в сфері екологічної освіти

13	Підходи до проблеми змісту екологічної освіти
14	Становлення екологічної освіти в межах біологічних дисциплін
15	Розвиток екологічної освіти на сучасному етапі
16	Екологічна педагогіка

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

1. Усне опитування (фронтальне, індивідуальне, детальний аналіз відповідей студентів).

2. Письмова аудиторна та позааудиторна перевірка - розв'язування задач і прикладів, підготовка рефератів, презентацій, контрольні роботи (з конкретних питань тощо) або тести

Види контролю: поточний контроль, проміжна та семестрова атестація.

В умовах дистанційного навчання поточний і підсумковий контроль здійснюється з використанням інтернет-технологій різними шляхами комунікацій (зокрема, Zoom, Google Meet, Skype, Moodle).

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне опитування /тестування та самостійна робота																Підсумковий екзамен	Сума 100 балів
Розділ 1								Розділ 2									
T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16		
ПР 1 - ПР 8								ПР 9 - ПР 16								50	

T1, T2 ... - теми лекційного курсу.

ПР1, ПР2... - теми практичних занять.

Відпрацювання пропущених занять студентами здійснюється згідно «Положення про порядок відпрацювання студентами Львівського національного аграрного університету пропущених лекційних, практичних, лабораторних та семінарських занять». Студент представляє конспект з пропущеної теми лекційного курсу та опрацьований практичний матеріал (захист роботи або контрольна чи тестові завдання)) з відповідної тематики. Самостійне вивчення навчальної дисципліни за вищевказаними темами передбачає також підготовку рефератів, доповідей, презентацій (максимальна кількість балів - 5 за одну тему, але не більше 10 б. за весь курс дисципліни).

Форма підсумкового контролю успішності навчання: екзамен, курсова робота.

КРИТЕРІЇ ПОТОЧНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Поточне оцінювання здійснюється за кожним завданням в межах розділів. Оцінюються і завдання, виконувані в аудиторії, і завдання, виконувані під час самостійної роботи. Протягом вивчення дисципліни здійснюється самоконтроль. Загальні критерії оцінок: "відмінно" - здобувач вищої освіти виявив всебічні, систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисципліни, передбаченого програмою; опрацював основну та додаткову літературу, рекомендовану програмою; проявив творчі здібності у розумінні, логічному, стислому та ясному трактуванні навчального матеріалу; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни, їх значення для подальшої професійної діяльності. "добре" - здобувач вищої

освіти виявив систематичні та глибокі знання вище середнього рівня навчального матеріалу дисципліни; продемонстрував уміння легко виконувати завдання, передбачені програмою; опрацював літературу, рекомендовану програмою; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни, їх значення для подальшої професійної діяльності. “задовільно” - здобувач вищої освіти виявив знання навчального матеріалу дисципліни в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; виконав завдання, передбачені програмою; ознайомився з основною літературою, що зазначена у програмі; припустив значну кількість помилок або недоліків у відповідях на запитання співбесіди, тестування, при виконанні завдань тощо, які може усунути самостійно. “незадовільно” - здобувач вищої освіти не має знань зі значної частини навчального матеріалу; припускає принципові помилки при виконанні більшості передбачених програмою завдань.

ПИТАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ, ЯКІ ВІНОСЯТЬСЯ НА ЕКЗАМЕН

1. Аналіз Концепції екологічної освіти України.
2. Вплив екологічної освіти та культури на стратегію гармонійного розвитку України (узагальнений аналіз стану проблеми).
3. Питання з екологічної освіти, розглянуті на Дакарському форумі глобальної освіти.
4. Питання з екологічної освіти, розглянуті на Всесвітньому екологічному саміті в Йоганнесбурзі.
5. Екологічна культура як спосіб осмислення сприятливого способу життя.
6. Життєдіяльність людини і екологічна культура.
7. Екологізація як нова парадигма сучасної політики.
8. Законодавчо-правова регуляція екологічної діяльності.
9. Актуальні напрямки створення екологічної культури суспільства.
10. Екологічний рух - форма свідомої екологічної діяльності.
11. Умови реалізації Концепції екологічної освіти.
12. Традиції української екологічної освіти.
13. Світ природи, його духовні цінності.
14. Вивчення взаємозв'язку природних умов і розвитку суспільства.
15. Екологізація виробництва.
16. Екологізація духовно-практичної діяльності.
17. Екологічний імператив.
18. Природа як ресурс.
19. Обмеженість природних ресурсів.
20. Вода як ресурс.
21. Ґрунт та мінерали.
22. Корисні копалини.
23. Використання потенції атмосфери.
24. Відходи та сміття.
25. Живі істоти як ресурс.
26. Уявлення про світ природи як духовної цінності.
27. Уявлення про взаємозв'язок природних умов і розвитку суспільства.
28. Формування базових параметрів відношення особистості до природи.
29. Харчові потреби людини.
30. Харчові потенції біосфери.
31. Продовольче забезпечення. Соціокультурний статус їжі.
32. Шляхи розв'язання продовольчої проблеми. Подолання голоду.
33. Уявлення про енергетичний обмін між техносферою і біосферою.
34. Інтенсифікація енергетики екосистем: природна та антропогенна.
35. Перспективи розв'язання енергетичних проблем.
36. Зумовленість політизації екології й екологізації політики.
37. Підходи до визначення екологічної політики.

38. Перспективи екологізації політики в Україні.
39. Причини безвідповідальності проведення екологічної політики в Україні в минулому.
40. Небезпека рецепції застарілих технократичних життєвих стандартів Заходу.
41. Усвідомлення необхідності проведення екологічної політики.
42. Демократія та екологічна компетентність влади.
43. Статус та бюджет екологічного міністерства.
44. Небезпека «екологічних воєн»: взаємостосунки «першого» і «третього» світів.
45. Потреба у створенні інтернаціональних екологічних інститутів.
46. Екологічна діяльність як втілення світосприйняття людини.
47. Екологічне виховання та формування екологічних переконань.
48. Свідома екологічна діяльність та розвиток особистості. Стан екологічної освіти в Україні.
49. Шляхи та моделі екологізації освіти в Україні.
50. Екологічна освіта як життєзнавство.
51. Екологічний рух як впливовий напрям формування екологічної культури.
52. Витоки руху «зелених».
53. Форми та функції руху «зелених».
54. Передумови природоохоронного законодавства. Закони: природні та сусп.
55. Види еколого-правової відповідальності.
56. Механізм реалізації екологічних правових норм.
57. Формування екологічного права в незалежній Україні.
58. Соціокультурне значення екологічного права.
59. Тенденції та перспективи розвитку екологічного законодавства.
60. Розробка основ міжнародного екологічного права.
61. Здобутки та прорахунки міжнародної екологічної дипломатії.
62. Встановлення єдиних міжнародних стандартів якості навколишнього середовища.
63. Міжнародні зобов'язання та правова відповідальність.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Концепція розвитку екологічної освіти та виховання в Україні. Екологія і ресурси: 36. наук. гір. К. Вид-во «Сталь», 2002. № 4. С.5-25.
2. Крисаченко В.С. Екологічна культура. К. Заповіт. 1996. 350 с.
3. Крисаченко В.С. Людина і біосфера. К. Заповіт. 1998. 688 с.
4. Крисаченко В.С., Хилько М.І. Екологія. Культура. Політика. К. Знання України. 2002. 598 с.
5. Скребець В.О. Екологічна психологія. Навчальний посібник Кд МАУП. 1998. 144с.
6. Тарасенко Г.С. Екологічна естетика в системі професійної підготовки вчителя. Монографія (методологічний аспект). Вінниця. 1997.
7. Крєктун Б.В., Снітинський В. В., О. Я. Іщенко. Розробка освітніх програм у науках про навколишнє середовище відповідно до положень ЄКТС. Навчально-методичний посібник .ЛНАУ, 2017. Одеса:НУ «ОМА», 2017. 75 с.
8. Крєктун Б.В., Захарченко В.М., Степаненко С.М., Сафранов Т.А. Рамка кваліфікацій у сфері наук про навколишнє середовище. Довідникове видання - Одеса: НУ «ОМА», 2017.-30 с

Допоміжна

1. Борейко В.Є., Шуміло О.М., Шеховцов В.В., Шуміло О.О. Екологічна етика: навчальний посібник за ред О.М. Шуміла. Харків. Право. 2015. 304 с.
2. Крисаченко С.М., Костицький М.В. Екологічна етика і психологія людини. Львів. Світ. 1991. 104 с.

3. Сінкевич О. Мораль і екологія: Текс лекції. Львів. 1996.
4. Анацька Н.В. Екологічна освіта: знання і життєво-ціннісні орієнтації сучасної людини: дис. канд. філософ. наук. Київ, 2016. 255 с.
5. Дубовий В. І., Дубовий О. В. Екологічна культура: навчальний посібник. Херсон: Грінв Д.С., 2016. 256 с
6. Крисаченко В., Кримський С., Голубець М. Екологія і культура. К.1991.
7. Крисаченко В., Хилько М. Екологія. Культура. Політика. К., 2002.
8. Кректун Б.В., Снітинський В.В., Рожак В.П. Застосування інноваційних підходів до створення освітніх програм в контексті заходів по реформуванню системи вищої освіти України. : Міжнародний науковий журнал «Професійно-прикладні дидактики»-м.Камянець-Подільський, 2016 ,№2, с.77-81.
9. Кректун Б. В., Доценко Н. В. , Кректун Н. М. Розробка освітніх програм на основі компетентісного підходу та узагальнених результатів навчання. Педагогіка вищої школи: досвід і тенденції розвитку. Тези доповідей Другої Всеукраїнської науково-практичної конференції (1718 березня 2016 року, м. Запоріжжя). Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2016. 14-18 с.
10. Жилищич Ю.В., Кректун Б.В., Кректун Н.М., Доценко Н.В. Проектування освітніх програм у галузі екології на основі компетентісного підходу як важливий чинник модернізації екологічної освіти.- «Природоохоронні, екоосвітні, рекреаційно-туристичні та історико-культурні аспекти сталого розвитку Розточчя» : Збірник матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 20-річчю створення Яворів. нац. природ. парку . Львів. облдержадмін. [та ін.]. - смт. Івано-Франкове ; Львів : Західно-український консалтинг центр, 2018. - 352 с.

Інформаційні ресурси

1. Бібліотечно-інформаційні ресурси, [книжковий фонд](#), періодика та фонди на [електронних носіях](#) бібліотеки ЛНУП, наукових, науково-технічних та інших бібліотек України.
2. Електронні інформаційні ресурси мережі Інтернет з переліком сайтів:
 - Атфилд Р. Этика экологической ответственности // teologia.ru/www/biblioteka/ethic/atfild
 - Иоанн Павел II. Экологический кризис общая ответственность // <http://ecoforum2.narod.ru/hem32/digest.htm>
 - Уайт Л. Исторические корни нашего экологического кризиса // <http://ecoforum2.narod.ru/hem21/digest.htm>
 - Хесле В. Философия и экология // http://d.theupload.info/download/xmsv436wlireik5cmnylwuli6sd6j4j7/hyosle_
 - Хот Дж. Ф. Христианство и проблемы экологии // <http://ecoforum2.narod.ru/hem32/digest2.htm>

ПОЛІТИКА КУРСУ («ПРАВИЛА ГРИ») В АУДИТОРНИЙ ЧАС

Курс передбачає роботу в колективі. Студенти під час лекційних занять ведуть конспект з відповідної теми. Під час заняття або ж в кінці лектор ставить питання, веде діалог з аудиторією для кращого засвоєння теоретичного матеріалу. Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики. Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін. Якщо здобувач вищої освіти відсутній з поважної причини, він/вона презентує виконані завдання під час самостійної підготовки та консультації викладача. Під час роботи над індивідуальними науково-дослідними завданнями та проектами не допустимо порушення академічної доброчесності.